

דף יא

א. עיבור השנה בmonths נסרים לה.

ב. שלא יתרביש החותם.

ג. ראייה שכינה לשורת על הלל ומשואל הקטן.

ד. אין מעברים אלא א"ב ירצה ונשרא.

ה. מעברים מפני הגשםם.

ו. גדרים וגولات קטנים.

ז. כמה ימים בחודש העיבור.

ח. ג' אגרות שלחה רבנן גמליאל.

ט. על האבוב, על הפירות ועל התקופות.

י. אבוב בשתי ארונות.

יא. עיבור השנה וקידוש החודש ביום.

יב. עיבור השנה וקידוש החודש ביום.

א. אין מעברין את השנה אלא ביום הנשיא מבערב. מעשה ברבן גמליאל שאמר השכינו ל' מחר שבעה אבשים לעבר את השנה השכימים ומאה שמננה, אמר מי שעלה שלא ברשות ירד. ועמד משואל הקטן, ואמר אני הוא (שהלא יתרביש מי שלא חומן באותה) ולמד הכלכה למשעה באתי.

ב. א, מעשה רבבי שהה ישב והרוש והריה ריח שם אמר מי שאכל שם יצא. עמד רבבי חייא ריצא (שהלא יתרביש האוכל)貫ת כולם ויצאו (והיה עדיף לו לבטל תורה מלביבו בן ישראל מהרש"א).

ב, ומני למד רבבי חייא לעשות כן, מרבי מאיר. מעשה זה שבאה אשה לבית מדרשו של ר' מ' ואמרה לו רבבי אחד מכם קידש אותו בביאתה. עמד ר' מ' וכחبه לה גת ונתן לה, עמדו כלם כתבו לה גת ונתנו לה.

ג, ר' מ' למד לנחוג כן, משואל הקטן כדילע אמר אני הוא שלא חומני לב"ד לעבר השנה.

ד, ושואל הקטן למד משכניתה בן יהיא שאמר לעזרא אנחנו מעלו באקלינו וטשב נשים נכריות, והוא לא נשא נכricht והכניות עצמו בכלל שלא להלbin פירם.

ה, ושכניתה למד מיהושע שא"ל הקב"ה חטא ישראל, או ממושת שנאמר עד אנה מאנכם שוז恸 הקב"ה את כולם על חטא מלצתם.

ג, משמותו נביאים אחרים נסתלקה רוח הקודש מישראל והוא משתמשים בת恬 קול. פעם אחת נתנה עליהם בת恬 מלהשיטים יש כאן אחד שרואי שתשרה עליו שכינה אלא שאין זורז זכאי לך. נתנו היכמים את עיניהם בהל הזקן. וכשתמת אמרו עליו כי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא. ושוב פעם אחרת נתנה עליהם בת恬 יש כאן אחד שרואי שתשרה עליו שכינה. נתנו עיניהם בשמשואל הקטן וכשתמת הספידוחו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל. ונחנכה בשעת מותו על הריגת הצדיקים וצורות העתידות לבואו. ואף על ר' יהודה בן בבא רצוי לומר כן במותו ולא יכולו מפני ריאת המלך (שהרגנו) מיהרו לפרקתו.

ד. אין מעברין השנה אלא א"ב ירצה נשיא. ואם אין כאן מפני שירצה וכשבא ואמר רצואה אני נמצאת מעוברת.

ה. אין מעברים את השנה אלא מפני שנטקללו הורכים והגשרים ותנורי פסחים מפני הגשםם ולא יוכל לעלת לרגל או לצלות פסחים עד שייתיבשו, וכן מפני אנשי הנוליה שנעקרו מקומות ועדין לא הגיש. אבל לא מפני השלוג והצינה וגולויות שלא עקרו ממקומם.

ו. אין מעברים השנה מפני גדים וטלאים שהם דקים כדי שיגדלו ויעשו מהם פסחים שהרי יכול להקריבם קטנים. ולא מפני גولات שלא פירחו ואריכים לגודל לקרבן יולדות וחבים שורי אפשר בניין וונה שכירים קטנים (משא"כ תורים). אבל אם יש סיבה אחרת לעבר (cordhalen) מצרפים לה סיבות אלו כגון שהטלאים רכים והאביב לא הגיע.

ז. כמה עיבור שנה שלשים יומם רשב"ג אומר רצוי שעושים כ"ט יום רצוי שעושים שלושים.

ח. מעשה ברבן גמליאל שליח ב' איברות. אינגרת אחת לגליל שהגע זמן בעבור מעשרות של זוחמים. אינגרת שנייה לבני הדרכים שהגע זמן בעבור מעשרות של חיטים. ואינגרת שלישית לבבל: שטפי שהגדים קטנים והאביב לא הגיע הוטב עניין ובענייני חבריו לעבר את השנה (וזוקקו בגמרה שרשב"ג א"ע"פ שעינוי היה לא הוכריר אלא שוחט בעניינו ולא הוכריר חבריו. ר' ג' א"ע"פ שהה נהג בשורה הוכריר את חבריו).

ט. א, על שלשה ובירם מעברים את השנה: על האבוב (שהלא תשרה התבואה בפסח) ועל פירوت האילן (שמתאוחר בישולם אחריו עצרת) ועל התקופה (שנופלת תקופה תשרי אחרי סוכות או תקופה ניסן ב' י"ז ניסן והלאה). על שתו סיבות מהם מעברים, ועל אחת בלבד אין מעברים. ואם לא הגיע האבוב הכל שמהם שמתעברת השנה באופן שלא יארך עליהם זמן אסור חדש. ורשב"ג אומר על התקופה (ונסתפק בגמרה אם פירושו של התקופה שהוא סיבה לעיבור. או של התקופה מעברים בלי סיבה אחרת).

- ג. ככלא הגיע אביב בשתיים מתוך שלוש ארצות (יהודה, עבר הירדן, והגליל) מעברים את השנה. ואם מפני שבוחחה לא הגיע אביב עיברו היו שמהם (שיזוכלו להקריב שומר מיהודה).
- הא. אין מעברים אלא ביהודה ואם עיברו בגיל מעברת. העיר חנניה שאינה מעברת.
- יב. אין מעברים את השנה ואין מקודשים את החודש אלא ביום (שהוקש למשפט).

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés